

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO SOCIJALNE POLITIKE I MLADIH**

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
VOLONTERSTVU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, siječanj 2013.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona temelji se na odredbi članka 2. stavka 4., podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/2010 – pročišćeni tekst)

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Hrvatski sabor je u svibnju 2007. godine usvojio Zakon o volonterstvu kao prvi normativni akt u Republici Hrvatskoj kojim su propisana prava i obveze volontera i organizatora volontiranja. Kao i u većini europskih zemalja i u Republici Hrvatskoj pokazalo se da unatoč dobro uhodanoj praksi i dobro organiziranom volontiranju, nedostatak pravne zaštite stvara prepreke, a ponekad i sprečava volontiranje. Zakon o volonterstvu („Narodne novine“, broj 58/07) donesen je kako bi se osiguralo društveno okruženje poticajno za razvoj volonterstva te kako bi se pravno uredio položaj svih pravnih i fizičkih osoba uključenih u volontiranje.

Postojeći Zakon predviđa isključivo organizirano ili formalno volontiranje, a ne predviđa volonterske inicijative pojedinaca ili skupina ljudi. Volontiranje se prepoznaje kao aktivnost od interesa za Republiku Hrvatsku i kao neprofitna i neplaćena aktivnost ili usluga kojom pojedinci doprinose dobiti svoje zajednice ili cijelog društva.

U neposrednoj primjeni Zakona, kao organizatori volontiranja i pružatelji edukacije organizatorima volontiranja u svojim regijama, Regionalni volonterski centri Zagreba, Rijeke, Splita i Osijeka vrlo su brzo uočili ključna područja u primjeni Zakona koja su izazivala poteškoće i nedoumice i kod samih volontera i kod organizatora volontiranja. Postoji više odredaba koje se gotovo ne primjenjuju te koje su tehničke prirode, odnosno organizatori volontiranja nemaju tehničkih kapaciteta za njihovu primjenu.

Tijelo nadležno za provedbu Zakona je Ministarstvo socijalne politike i mladih. Osim Ministarstva, u provedbi Zakona posredno i aktivno sudjeluje Nacionalni odbor za razvoj volonterstva kao savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske sastavljeno od predstavnika tijela državne uprave (Ministarstvo socijalne politike i mladih, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Ureda za udruge, Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina), predstavnika organizacija civilnoga društva koje su organizatori volontiranja, nezavisnih stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom i predstavnika tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Vlada Republike Hrvatske imenuje Nacionalni odbor za razvoj volonterstva svake dvije godine.

Unatoč jasnoj pravnoj odredbi, te raznim oblicima promocije i prezentacije Zakona u suradnji s Nacionalnim odborom i Hrvatskom mrežom volonterskih centara, prikupljanje podataka organizatora volontiranja još uvijek predstavlja veliki problem, te je već više puta istaknuta inicijativa za promjenom i usavršavanjem načina prikupljanja podataka u skladu s Pravilnikom o sadržaju izvješća o obavljenim uslugama ili aktivnostima organizatora volontiranja („Narodne novine“, broj: 101/98) s ciljem poboljšanja vidljivosti podataka o volontiranju u Republici Hrvatskoj. Novim prijedlogom Zakona propisuju se i prekršajne sankcije za neistinitost dostavljenih podataka.

Inicijativa Ministarstva socijalne politike i mladih za izmjene i dopune postojećeg Zakona o volonterstvu proizašla je iz petogodišnjeg iskustva primjene Zakona u praksi i činjenice da

neke odredbe Zakona nisu zaživjele ili su se pokazale neadekvatnima. Ujedno se pokazalo nužnim smanjiti administrativne prepreke za volontiranje koje su se ukazale nepotrebnima kroz nekoliko godina primjene Zakona o volonterstvu.

Uočeno je da je potrebno jasnije definiranje pojma „dugotrajnog volontiranja“ te uvođenje pojma „kratkotrajnog volontiranja“ kao i jasnije razgraničavanje pojma volontiranja od ostalih oblika neplaćenog rada. Javila se potreba za proširenjem pojma pravnih osoba koje mogu biti organizatori volontiranja, zatim i potreba za usklađivanjem Zakona s Kaznenim zakonom („Narodne novine“, broj 125/11), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2013. godine, kao i propisima koji su stupili na snagu u razdoblju nakon svibnja 2007. godine, a dijelom se dotiču područja volontiranja. Uz definicije prava i obveza volontera te obveza organizatora uočeno je kako Zakon ne uređuje prava organizatora volontiranja u procesu, te je bilo potrebno ta prava definirati.

Također, javila se potreba usklađivanja Zakona o volonterstvu s odredbama Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom, a odnosi se na osiguranje stručnog nadzora i osobite zaštite volontera koji su pripadnici socijalno isključenih skupina, kao i posebna pravila o volontiranju osoba lišenih poslovne sposobnosti. Nadalje, pokazalo se potrebnim uskladiti Zakon o volonterstvu s vrijednostima sadržanim u Europskoj povelji o pravima volontera.

Važno područje koje nije definirano dosadašnjim zakonskim odredbama odnosi se na priznavanje i vrjednovanje volonterskog rada, posebno mladih, kako bi se zajednička društvena dobrobit koja proizlazi iz volontiranja učinila mjerljivijom i opipljivijom, te kako bi se priznale i vrednovale kompetencije, vještine i iskustvo stečeno volontiranjem. Osim već aktualne spoznaje o tome koliko volontiranje obogaćuje društvo i pojedinca, na ovaj način Republika Hrvatska se pridružuje europskim i svjetskim trendovima priznavanja učinaka volontiranja. Stvaranjem sustava priznanja i vrjednovanja volontiranja, omogućujemo volonteru da prati i popisuje kompetencije i vještine te iskustvo stečeno volontiranjem i koristi ih u svom razvoju, obrazovanju i zapošljavanju.

Predloženi zakon rezultat je dugotrajnog usuglašavanja sa dionicima i ima za cilj uskladiti odredbe o volonterstvu u Hrvatskoj pravilima i vrijednostima Europske unije, podići standard zaštite volontera, olakšati organiziranje i provođenje volontiranja kao i volontiranje *per se*, smanjiti administrativne prepreke volontiranju te osigurati instrumente za vrednovanje volontiranja i priznavanje kompetencija, vještina i iskustva stečenog volontiranjem.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predmetnim zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom redefinira se pojam dugotrajnog volontiranja te se uvode pojmovi kratkotrajnog volontiranja te volontiranja u kriznim situacijama u cilju smanjenja administrativnog opterećenja organizatora kratkotrajnih oblika volontiranja te volontiranja u kriznim situacijama radi poticanja učestalosti takvog oblika volontiranja. Također, proširuje se i jasnije definira pojam organizatora volontiranja.

Uvodi se pojam „zajednička dobrobit“ umjesto dosada korištenog pojma „opća dobrobit“.

Uvedena je odredba kojom se zabranjuje volontiranje u trajanju dužem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od tri mjeseca bez prekida od najmanje tri mjeseca. Odredbe koje propisuju zaštitu maloljetnih volontera dodatno su razrađene te je osigurana dodatna razina zaštite.

Preciznije su definirani načini sklapanja i raskidanja ugovora o volontiranju. Status i zaštita volontera su dodatno razrađeni i podignuti na višu razinu. Zakon uvodi katalog prava organizatora volontiranja koji u važećem Zakonu ne postoji. Jasnije su definirane njihove obveze prema volonterima, te korisnicima volontiranja.

Također su propisane i odredbe koje obvezuju organizatora volontiranja da osobitu pozornost posveti osiguranju jednakih uvjeta volontiranja, s posebnim naglaskom na pripadnike socijalno isključenih skupina stanovništva s ciljem njihova uključivanja u društvo i socijalnog osnaživanja. Također je propisana i obveza organizatora volontiranja da u slučaju kada su volonteri pripadnici socijalno isključenih skupina stanovništva osigura adekvatnu pomoć i nadzor stručnih osoba.

Prijedlog osigurava instrumente vrednovanja volontiranja i priznavanja kompetencija, vještina i iskustva stečenih volontiranjem.

Jasnije su definirane prekršajne odredbe, posebice za organizatore volontiranja koji se ne pridržavaju obveza i načina izvješćivanja nadležnog tijela o obavljenim uslugama i aktivnostima.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Usvajanjem ovoga zakona napraviti će se iskorak u uređivanju volontiranja u Republici Hrvatskoj te omogućiti ne samo promocija i provođenje volontiranja nego i njegovo priznavanje i vrednovanje. Zakon će osobito pridonijeti populaciji volontera koji će svoje kompetencije, vještine i znanja stečene volontiranjem moći primijeniti u daljnjem obrazovanju, cjeloživotnom učenju i zapošljavanju. Ovo je iznimno bitno za mlade ljude koji volontiraju s obzirom na vrlo visoku nezaposlenost mladih i potrebu stalnog usavršavanja koju nameće tržište rada.

Ovaj zakon donosi puno jasnije pojmove i odnose vezane uz volonterstvo, a i plod je uključive i transparentne procedure koja je uključila sve dionike u području volonterstva.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora, predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku s obzirom da je nužno usklađivanje odredbi zakona s Kaznenim zakonom („Narodne novine“, broj 125/11) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2013. godine, a kako bi se osigurala prikladna zaštita korisnika volontiranja propisana ovim zakonom. Dodatno, sukladno europskim trendovima i politikama o priznavanju kompetencija stečenih kroz volontiranje, iste će povećati mogućnost zapošljavanja, posebice mladih ljudi, što je od osobitog značaja, imajući u vidu vrlo visoku stopu nezaposlenosti mladih.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VOLONTERSTVU

Članak 1.

U Zakonu o volonterstvu (»Narodne novine«, br. 58/07) u članku 1. iza riječi: „temeljna načela volontiranja,“ dodaju se riječi: „vrijednosti volontiranja,“, riječi: „Etičkog kodeksa volontera“ zamjenjuju se riječima: „Etičkog kodeksa volontiranja“, a iza riječi „izdavanje potvrde o volontiranju,“ dodaju se riječi: „izdavanje potvrde o kompetencijama stečenim kroz volontiranje,“.

Članak 2.

Iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a koji imaju rodni izričaj, odnose se na jednak način i na muški i na ženski rod, bez obzira u kojem se rodu koristili.“.

Članak 3.

U članku 2. stavku 1. iza riječi: »aktivnost« dodaju se riječi: »ili usluga«, iza riječi: „kvalitete života,“ dodaju se riječi: „izgradnje socijalnog kapitala, osobnog razvoja,“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Volontiranjem se doprinosi društvenom razvoju, građanskom sudjelovanju, socijalnoj koheziji i socijalnom uključivanju.“.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Volontiranjem se stječu iskustva i razvijaju kompetencije potrebne i korisne za aktivno sudjelovanje u društvu, osobni razvoj i osobnu dobrobit.

(4) Djecu i mlade u odgojno-obrazovnom sustavu Republike Hrvatske te u neformalnim oblicima učenja potrebno je upoznati s vrijednostima, ulogom i značajem volontiranja, omogućiti im stjecanje iskustva volontiranja te kroz građanski odgoj i obrazovanje razviti cjelovitu osposobljenost za volontiranje, društvenu solidarnost i aktivno građanstvo.“ .

Članak 4.

U članku 3. stavku 1. riječi: »opću dobrobit« zamjenjuju se riječima: „zajedničku dobrobit“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„ (3) Dugotrajno volontiranje je ono koje volonter obavlja redovito i kontinuirano, na tjednoj osnovi u razdoblju od najmanje tri mjeseca bez prekida.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Kratkotrajno volontiranje je ono koje volonter obavlja jednokratno ili povremeno u vremenski ograničenom trajanju.

(5) Volontiranje u kriznim situacijama je volontiranje koje volonter obavlja u situacijama koje nalažu hitnost i u izvanrednim društvenim situacijama.,,.

Članak 5.

U članku 5. stavku 1. podstavku 2. iza riječi: “odnosa“ brišu se riječi: „uređenoga Zakonom o radu“.

U podstavku 3. riječ: „osniva“ zamjenjuje se riječju: “zasniva“, a iza riječi: „odnos“ brišu se riječi: „sukladno Zakonu o radu“.

Podstavak 4. mijenja se i glasi:

„ – stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa uređeno posebnim propisima,“.

U podstavku 7. briše se riječ: „posebnih“.

Članak 6.

U članku 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Volonter je, sukladno odredbama ovoga Zakona, fizička osoba koja volontira u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu, sukladno važećim nacionalnim i međunarodnim propisima, ukoliko drugačije nije uređeno ovim Zakonom.».

U stavku 2. iza riječi: „Republici Hrvatskoj“ briše se zarez i riječi: “sukladno članku 12. ovoga Zakona“ te se dodaju riječi: „ili u inozemstvu, sukladno odredbama ovoga Zakona“.

Članak 7.

U članku 7. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Organizator volontiranja u smislu ovog Zakona može biti udruga, zaklada i fundacija, ustanova i svaka druga pravna osoba iz čijeg osnivačkog akta proizlazi da nije osnovana s ciljem stjecanja dobiti (neprofitna pravna osoba).«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„ (3) Organizator volontiranja iz stavka 2. ovoga članka volontere može uključivati samo u one aktivnosti koje su usmjerene ka zajedničkoj dobrobiti.“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6. i 7. koji glase:

„(5) Organizator volontiranja utvrđuje potrebu za uključivanjem volontera, vrstu aktivnosti odnosno usluga i način i postupke pružanja tih usluga, temeljem programa volontiranja.

(6) Ustanove kojima je osnivač fizička osoba mogu biti organizatori volontiranja samo u dijelu neprofitnih aktivnosti.

(7) Pri provođenju programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja za određivanje pojma organizatora volontiranja mjerodavna su i odgovarajuća programska pravila.“.

Članak 8.

U članku 9. stavku 1. riječi: „tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike“ zamjenjuju se riječima: „zdravstveno stanje, invaliditet i druga osobna obilježja te ostale osnove predviđene propisima kojima se uređuje materija suzbijanja diskriminacije“.

U stavku 2. riječi: „tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike“ zamjenjuju se riječima: „zdravstveno stanje, invaliditet i druga osobna obilježja te ostale osnove predviđene propisima kojima se uređuje materija suzbijanja diskriminacije“.

Članak 9.

U članku 10. stavku 1. brišu se riječi: „osobama s teškoćama u razvoju,“ te se iza riječi: „korisnika volontiranja.“ dodaje nova rečenica koja glasi: „U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:

- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva,
- osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno tada važećim odredbama Kaznenog zakona,
- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih dijela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih dijela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece,
- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, propisanih tada važećim odredbama Kaznenog zakona,
- osobama prema kojima je izrečena prekršajno-pravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.“.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona organizator volontiranja dužan je osigurati stalni stručni nadzor nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.

(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona organizator volontiranja dužan je osigurati stalni stručni nadzor nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u

nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona.“.

Članak 10.

U članku 11. stavku 1. iza riječi: „kojim se“ dodaju se riječi: „u cijelosti“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nije dopušteno volontiranje u trajanju duljem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od tri mjeseca bez prekida od najmanje tri mjeseca.“.

Članak 11.

U članku 12. stavku 2. iza riječi: „na aktivnostima“ dodaju se riječi: „ili pružanjem usluga“.

U stavku 4. iza riječi: „maloljetnih volontera“ dodaju se riječi: „te osigurati odgovarajuće uvjete prikladne njihovoj dobi te nadzor i podršku stručne osobe“.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Maloljetni volonteri mogu prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje zakonskog zastupnika.“.

Članak 12.

U članku 13. stavku 1. riječi: »općem dobru« zamjenjuju se riječima „zajedničkom dobru“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Osobi iz stavka 1. ovoga članka nije dopušteno obavljati volonterske aktivnosti ili usluge u razdoblju između 23 sata i 6 sati.“.

U stavku 4. iza riječi: „bez suglasnosti“ dodaju se riječi: „ali uz znanje“.

Članak 13.

Naslov iznad članka 14. i članak 14. mijenjaju se i glase:

„4 Načelo inkluzivnog volontiranja

Članak 14.

- (1) Organizator volontiranja dužan je osobitu pozornost posvetiti osiguranju jednakih uvjeta volontiranja, s posebnim naglaskom na uključivanje pripadnika socijalno isključenih skupina stanovništva s ciljem njihova uključivanja u društvo i socijalnog osnaživanja.
- (2) U slučaju kada su volonteri pripadnici socijalno isključenih skupina stanovništva, organizator volontiranja dužan je osigurati adekvatnu pomoć i nadzor stručnih osoba.

- (3) Za osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti te osobe koje su djelomično lišene poslovne sposobnosti a volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti volontera, ugovor o volontiranju sklapa skrbnik (zakonski zastupnik) u pisanom obliku uz uvažavanje mišljenja volontera štićenika.
- (4) Osobe djelomično lišene poslovne sposobnosti kada volontiranje prelazi opseg njihove poslovne sposobnosti i osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti mogu prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje skrbnika.“.

Članak 14.

U članku 15. stavku 2. iza riječi: „ne smatraju se“ brišu se riječi: „slijedeće novčane naknade troškova volontiranja“.

U podstavku 3. iza riječi: „aktivnostima“ dodaju se riječi „ili uslugama“.

Na kraju podstavka 11. točka se zamjenjuje zarezom te se iza podstavka 11. dodaje podstavak 12. koji glasi:

„- naknade i troškovi isplaćeni u sklopu programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja.“.

Članak 15.

U članku 18. stavku 1. riječi: „međugeneracijska solidarnost“ zamjenjuju se riječima „volonterstvo“, a riječi: „(u daljnjem tekstu: Ministarstvo)“ zamjenjuju se riječima: „(u daljnjem tekstu: Nadležno tijelo)“.

U stavku 2. riječ: „Ministarstvo“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“.

Članak 16.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„U ostvarivanju svojih zadaća Odbor neposredno surađuje s: Uredom za udruge, Savjetom za razvoj civilnog društva, Savjetom za mlade i drugim tijelima Vlade Republike Hrvatske, središnjim tijelima državne uprave, Nacionalnom zakladom za razvoj civilnog društva, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i organizacijama civilnog društva.“.

Članak 17.

U članku 21. stavku 2. podstavku 1. riječ: „Ministarstva“ zamjenjuje se riječima: „Nadležnog tijela“.

U podstavku 3. iza riječi: „ljudska prava“ dodaju se riječi: „i prava nacionalnih manjina“.

U podstavku 6. riječi: „socijalna skrb“ zamjenjuju se riječju: „zdravstvo“.

Članak 18.

Naslov iznad članka 23. mijenja se i glasi:

„4. ETIČKI KODEKS VOLONTIRANJA“.

U članku 23. stavak 1. mijenja se i glasi:

„ (1) Odbor će posebnom odlukom, uz suglasnost Nadležnog tijela, donijeti Etički kodeks volontiranja (u daljnjem tekstu: Kodeks)“.

Članak 19.

U članku 24. stavku 1. iza riječi: „Republika Hrvatska“ dodaju se riječi: „svake godine“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nagrada se dodjeljuje prema Pravilniku o Državnoj nagradi za volontiranje, a na prijedlog Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva.“.

U stavku 4. riječ: „Ministarstva“ zamjenjuje se riječima: „Nadležnog tijela“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„ (5) Nadležno tijelo na prijedlog Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva Pravilnikom o Državnoj nagradi za volontiranje pobliže propisuje postupak za dodjelu nagrade, kategorije u kojima će se nagrada dodjeljivati, kriterije za dodjelu nagrade te druga pitanja vezana za dodjelu, izgled i sadržaj nagrade.“.

Članak 20.

U članku 26., iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) O ugovoru zaključenom usmeno, organizator volontiranja dužan je na zahtjev volontera izdati pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru.“.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. briše se podstavak 5., a u podstavku 6. koji postaje podstavak 5. brišu riječi: „osobama s teškoćama u razvoju,“.

Dosadašnji podstavci 7. i 8. postaju podstavci 6. i 7.

Dosadašnji stavak 3. briše se.

Članak 21.

U članku 27., stavku 1. podstavci 4., 5. 6. i 7. mijenjaju se i glase:

„- pravima i obvezama volontera i organizatora volontiranja,
- osobnoj sigurnosti volontera tijekom volontiranja u skladu s odredbama ovoga Zakona,

- načinu osiguravanja ugovorenih prava volontera,
- načinima prestanka ugovora o volontiranju,“.

Podstavci 8. i 9. brišu se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„ (2) U slučaju kratkotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti obvezni sastavni dio ugovora o volontiranju je pisana izjava volontera da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovog Zakona.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U slučaju dugotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti obvezni sastavni dio ugovora o volontiranju je pisana izjava volontera da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovog Zakona, a organizator volontiranja dužan je, uz pisanu suglasnost volontera, pribaviti posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije sukladno posebnom propisu te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovog Zakona.“.

Članak 22.

U članku 28. alineji 2. riječi: «ili u slučaju kad zakonska zastupnica ili zastupnik i centar za socijalnu skrb ne daju pisanu suglasnost za nastavak volontiranja» brišu se.

Iza alineje 6. dodaju se nove alineje 7. i 8. koje glase:

- „- jednostranim raskidom,
- nastupanjem okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona,“.

Dosadašnje alineje 7. i 8. postaju alineje 9. i 10.

Članak 23.

U članku 30. dodaju se novi stavci 1. i 2. koji glase:

„(1) Svatko tko volontira sukladno odredbama ovog Zakona ima status volontera. Volonteru tijekom volontiranja moraju biti zajamčena ljudska prava.

(2) Nikoga se ne može zakonom isključiti iz volontiranja po njegovom izboru ukoliko se tijekom volontiranja poštuju ljudska prava i doprinosi zajedničkoj dobrobiti, osim na način i u okviru propisanom ovim Zakonom“.

U dosadašnjem stavku 1. koji postaje stavak 3. dodaju se podstavci 14. do 18. koji glase:

- „ - kod volontiranja u inozemstvu ili primanja volontera iz inozemstva, na naknadu ugovorenih troškova od strane organizatora i transparentan postupak dobivanja vize,

- na detaljni opis poslova i aktivnosti volontiranja,
- pravo na stjecanje novih znanja, vještina i kompetencija kroz volontiranje,
- pravo na priznavanje vještina, kompetencija i iskustva stečenog volontiranjem,
- pravo na potvrdu o kompetencijama stečenim kroz volontiranje u slučajevima dugotrajnog volontiranja, ukoliko takvu zatraži.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.

Članak 24.

U članku 31. stavku 1. podstavku 2. riječi: «službenu tajnu» zamjenjuju se riječima: «poslovnu ili profesionalnu tajnu».

Iza podstavka 3. dodaju se podstavci 4., 5. i 6. koji glase:

- „- poštivati integritet, misiju, ciljeve i vrijednosti organizatora volontiranja,
- surađivati sa drugim volonterima i zaposlenicima organizatora volontiranja kako bi se osigurao kvalitetan prijenos znanja i iskustva po završetku volontiranja,
- prilikom početka, tijeka i prekida volontiranja paziti da svojim postupcima ne prouzroči štetu organizatoru ili korisniku volontiranja.“.

Članak 25.

Iza članka 31. dodaje se članak 31.a koji glasi:

„Članak 31.a

Organizatori volontiranja imaju pravo:

- na savjetovanje i sudjelovanje u postupcima donošenja odluka na svim razinama kad u području volontiranja, u svojstvu dionika, predstavljaju interese i potrebe volontera,
- na izbor volontera u skladu sa svojom misijom i vizijom kao i vještinama i profilu volontera kad priroda volontiranja to zahtijeva,
- biti pravodobno obaviješteni o prekidu volontiranja od strane volontera,
- biti upoznati s načinima praćenja i procjene kompetencija stečenih volontiranjem.“.

Članak 26.

U članku 32. stavku 1. iza podstavka 8. dodaju se podstavci 9. do 15. koji glase:

- „ - ustanoviti uključiv i učinkovit postupak izbora volontera koji će omogućiti uključivanje različitih skupina te osobito poticati volontiranje socijalno isključenih skupina,
- razviti standarde kvalitete koji osiguravaju pripremu i izvješćivanje, nude osobno vođenje i podršku, nadzor i mentorstvo kroz čitav tijek volontiranja kao i jasne sustave vrjednovanja i praćenja, poželjno kroz razvoj sustava osiguranja kvalitete,
- promicati volontiranje i njegov doprinos društvu i pojedincu,
- omogućiti volonteru sudjelovanje u donošenju odluka o volonterskoj aktivnosti odnosno uslugama i osjećaj pripadnosti projektu,
- omogućiti volonteru pokretanje vlastitih inicijativa u skladu s misijom i vizijom organizatora volontiranja i provedene aktivnosti odnosno usluge,

- omogućiti volonteru stjecanje vještina i kompetencija te iskustva u području u kojem volontira,
- omogućiti ili zagovarati uvođenje alata za priznavanje kompetencija, vještina i iskustava stečenih volontiranjem, a u suradnji s obrazovnim ustanovama i poslodavcima.“.

U stavku 2. riječi: „na poslu“ zamjenjuju se riječima „za vrijeme volontiranja“.

Članak 27.

U članku 33. stavku 1. riječ: „Ministarstvo“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“.

U stavku 2. riječi: «propisat će pravilnikom ministrica ili ministar Ministarstva“ zamjenjuju se riječima: „propisuju se Pravilnikom o sadržaju izvješća o obavljenim uslugama ili aktivnostima organizatora volontiranja kojeg donosi čelnik Nadležnog tijela.“.

Članak 28.

U članku 34. stavku 5. iza riječi: „potvrdu o volontiranju“, briše se točka te se dodaje zarez i riječi: “ukoliko sudjeluju u provedbi odnosne volonterske aktivnosti.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) U slučaju kratkotrajnog volontiranja organizator volontiranja dužan je izdati potvrdu o volontiranju samo ukoliko volonter to zatraži.“.

Članak 29.

Iza članka 34. dodaje se članak 34.a koji glasi:

„Članak 34.a

(1) Na zahtjev volontera organizator volontiranja dužan je izdati potvrdu o kompetencijama stečenim volontiranjem, ukoliko se radilo o dugotrajnom volontiranju.

(2) Nadležno tijelo uz savjetovanje s Nacionalnim odborom za razvoj volonterstva donosi okvirne kriterije o priznavanju kompetencija, vještina i iskustava stečenih volontiranjem kojima definira okvirni sadržaj potvrde o kompetencijama stečenim volontiranjem. Okvirni kriteriji i okvirni sadržaj potvrde objavljuju se na internetskim stranicama nadležnih tijela.“.

Članak 30.

U članku 35. stavku 2. riječi: „po načelu objektivne odgovornosti“ zamjenjuju riječima: „na način na koji poslodavac odgovara za radnje radnika“ .

Članak 31.

U članku 36. stavku 1. riječ: „Ministarstvo“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“ .

Članak 32.

U članku 37. stavku 1. podstavak 3. mijenja se i glasi:

„ - ne izvrši obveze izvješćivanja Nadležnog tijela o obavljenim uslugama i aktivnostima, sukladno članku 33. ovoga Zakona ni nakon pisanog zahtjeva Nadležnog tijela, odnosno u dostavljenom izvješću navede neistinite podatke,“.

Iza podstavka 4. dodaje se novi podstavak 5. koji glasi:

„- odbije izdati potvrdu o kompetencijama stečenim kroz volontiranje iz članka 34.a ovog Zakona,“.

Dosadašnji podstavak 5. postaje podstavak 6.

Članak 33.

U članku 39. stavku 2. riječ: „Ministarstvo“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“.

Članak 34.

Iza članka 39. dodaje se članak 40. koji glasi:

„Članak 40.

Okvirni sadržaj potvrde o kompetencijama stečenim kroz volontiranje iz članka 34.a ovoga Zakona donijet će Nadležno tijelo u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“.

Članak 35.

Na ugovore o volontiranju sklopljene do dana stupanja na snagu ovog Zakona primjenjuju se odredbe Zakona o volonterstvu („Narodne novine“ br. 58/07).

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE:

Članak 1.

U članku 1. dopunjuje se odredba kojom su propisana osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom o volonterstvu.

Članak 2.

Dodaje se novi članak 1a. kojim se propisuje da se izrazi koji se koriste u Zakonu o volonterstvu, a koji imaju rodni izričaj, odnose na jednak način i na muški i na ženski rod, bez obzira u kojem se rodu koristili.

Članak 3.

U članku 2. usklađuje se izričaj u odnosu na ostale odredbe zakona, dok novi stavci 2. i 3. predmetnog članka predstavljaju vrijednosne sadržaje preuzete iz Europske povelje o pravima volontera.

Stavkom 4. propisano je da je djecu i mlade u odgojno-obrazovnom sustavu Republike Hrvatske te u neformalnim oblicima učenja potrebno upoznati s vrijednostima, ulogom i značajem volontiranja, omogućiti im stjecanje iskustva volontiranja te kroz građanski odgoj i obrazovanje razviti cjelovitu osposobljenost za volontiranje, društvenu solidarnost i aktivno građanstvo.

Članak 4.

U članku 3. uvodi se pojam „zajednička dobrobit“ umjesto do sada korištenog pojma „opća dobrobit“. Izmijenjena je definicija dugotrajnog volontiranja na način da je iz definicije uklonjen broj tjednih sati volontiranja, te su definirani pojmovi kratkotrajnog volontiranja te volontiranja u kriznim situacijama u cilju smanjenja administrativnog opterećenja organizatora takvih oblika volontiranja u svrhu poticanja učestalosti takvog oblika volontiranja.

Članak 5.

U članku 5. Zakona kojim je propisano što se u smislu ovog Zakona ne smatra volontiranjem izvršene su izmjene stavka 1. podstavka 2. na način da je brisan tekst „uređenog Zakonom o radu“, obzirom da se zasnivanje radnog odnosa u Republici Hrvatskoj uređuje u više propisa (Zakonom o radu, Zakonom o državnim službenicima i dr.).

Također, u podstavku 3. brisan je tekst „sukladno Zakonu o radu“ također iz gore navedenog razloga.

Tekst podstavka 4. usklađen je sa važećim propisima te su brisane riječi „(volonterski rad)“, obzirom da se stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa ne može nazvati volonterskim radom. Također je izmijenjen i dio teksta koji uređuje pravne izvore kojima je uređen institut stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa, obzirom da je isti institut uređen u više pozitivnih propisa.

U podstavku 7. brišu se riječi „posebnih“ kako bi navedeni članak obuhvatio sve oblike obavljanja usluga ili vršenja aktivnosti koji su naloženi u okviru sudskih odluka ili presuda. Na ovaj način volontiranjem se ne bi smatrali ni rad za opće dobro kao zamjena za novčane kazne ali i posebne obveze izrečene temeljem odredbi Prekršajnog zakona, Kaznenog zakona,

Zakona o sudovima za mladež i dr. Pojmom „obveze“ obuhvaćene se sve obveze određene sudskim odlukama i presudama.

Članak 6.

Članak 6. stavak 1. usklađuje se sa odredbama važećih propisa, dok je stavak 2. izmijenjen je radi usklađivanja sa člankom 12. Zakona o volonterstvu koji dozvoljava volontiranje maloljetnih volontera u inozemstvu uz suglasnost i pratnju zakonskih zastupnika.

Članak 7.

U članku 7. izmijenjena je definicija organizatora volontiranja na način da su u pojam organizatora volontiranja uključene pravne osobe koje iz čijeg osnivačkog akta ne proizlazi da su osnovane s ciljem stjecanja dobiti. Također je propisan i zaštitni mehanizam na način da organizator volontiranja volontere može uključivati isključivo u aktivnosti ili usluge koje su usmjerene ka zajedničkom dobru. Dodani su i novi stavci 5. i 6. kojima je propisano da organizator volontiranja iz stavka 2. ovog članka utvrđuje potrebu za uključivanjem volontera, vrstu aktivnosti odnosno usluga i način i postupke pružanja tih usluga, temeljem programa volontiranja te da ustanove kojima je osnivač fizička osoba mogu biti organizatori volontiranja samo u dijelu neprofitnih aktivnosti. Također je propisan način definiranja pojma organizatora volontiranja pri provođenju programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja.

Članak 8.

U članku 9. kojim je propisano načelo zabrane diskriminacije volontera i korisnika volontiranja dodan je tekst „te ostale osnove predviđene propisima kojima se uređuje materija suzbijanja diskriminacije“ kako bi bile obuhvaćene sve eventualne buduće osnove diskriminacije koje bi bile propisane posebnim propisom te je usklađena terminologija sukladno hrvatskoj politici za osobe s invaliditetom.

Članak 9.

U članku 10. stavku 1. Usklađena je terminologija sukladno hrvatskoj politici za osobe s invaliditetom koja ne poznaje pojam „osobe s teškoćama u razvoju“ već isključivo termine „djeca s teškoćama u razvoju“ i „osobe s invaliditetom“ ovisno o dobnoj skupini na koju se određena aktivnost odnosi, a navedene kategorije već su obuhvaćene ovim člankom. Također su unesene odredbe o zaštiti zaštićenih skupina korisnika volontiranja, dok je stavak 2. usklađen s odredbama Kaznenog zakona.

Dodani su novi stavci 3. i 4. koji uređuju posebnu zaštitu zaštićenih skupina korisnika volontiranja u okolnostima kada organizator volontiranja nije pribavio posebno uvjerenje iz kaznene evidencije za korisnika volontiranja i ostale dokaze da na strani korisnika volontiranja ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. Zakona.

Članak 10.

U članku 11. dopunjen je izričaj stavka 1. te je izmijenjen stavak 2. na način da je istim propisano da je zabranjeno volontiranje u trajanju duljem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od tri mjeseca bez prekida od najmanje tri mjeseca.

Članak 11.

U članku 12. stavku 2. usklađuje se izričaj sa ostalim odredbama Zakona. U stavku 4. radi učinkovitije zaštite maloljetnih volontera dodaje se odredba da je organizator volontiranja dužan maloljetnim volonterima osigurati adekvatne uvjete prikladne njihovoj dobi te nadzor i podršku stručne osobe. Također je dodan stavak kojim je propisano da maloljetni volonteri mogu prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje zakonskog zastupnika, a sve radi dodatne zaštite maloljetnih volontera od izrabljivanja.

Članak 12.

U članku 13. stavku 1. usklađuje se izričaj sa ostalim odredbama Zakona. Izmijenjen je stavak 3. na način da se propisuje da je maloljetnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka nije dopušteno obavljati volonterske aktivnosti ili usluge u razdoblju između 23 sata i 6 sati čime je ova odredba usklađena sa odredbom članka 95. Obiteljskog zakona kojom je propisano da roditelji imaju pravo i dužnost djetetu mlađem od šesnaest godina života zabraniti noćne izlaske bez svoje pratnje ili pratnje druge odrasle osobe u koju imaju povjerenje s tim da se noćnim izlaskom smatra se vrijeme od 23 do 5 sati.

Članak 13.

Sukladno odredbama Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom uklonjena je odredba o zabrani volontiranja za osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti te su u predmetni članak unesene odredbe o inkluzivnom volontiranju kojima se osigurava osobita zaštita pripadnicima socijalno isključenih skupina stanovništva s ciljem uključivanja u društvo i socijalnog osnaživanja, kao i dužnost organizatora volontiranja da u slučaju volontiranja koje uključuje pripadnike socijalno isključenih skupina stanovništva osigura adekvatnu pomoć i nadzor stručnih osoba. Unesene su i posebne odredbe o zaštiti volontera potpuno i djelomično lišenih poslovne sposobnosti, a koje se odnose na oblik sklapanja ugovora i na načine prestanka volontiranja.

Članak 14.

U članku 15. stavku 2. uklonjene su nelogičnosti u tekstu te je novim podstavkom 12. propisano da se naknade i troškovi isplaćeni u sklopu programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja ne smatraju novčanom nagradom ili imovinskom koristi u smislu odredaba ovog zakona.

Članak 15.

U članku 18. mijenjaju se odredbe o nazivu tijela nadležnog za provedbu zakona, na način da se navodi da je to središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu volonterstvo.

Članak 16.

U članku 20. kojim su propisani subjekti s kojima surađuje Nacionalni odbor za razvoj volonterstva dodaje se Savjet za mlade.

Članak 17.

U članku 21. usklađuje se izričaj s ostalim odredbama Zakona te se propisuje da se umjesto predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu socijalna skrb, jedan

predstavnik Odbora imenuje iz središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu zdravstvo, obzirom da su u djelokrugu istog ministarstva i volonterstvo i socijalna skrb.

Članak 18.

Usklađuje se naslov iznad članka 23. sa odgovarajućim izmjenama izričaja u ostalim odredbama Zakona te se u stavku 1. određuje da će Odbor će posebnom odlukom, uz suglasnost Nadležnog tijela, donijeti Etički kodeks volontiranja.

Članak 19.

U članku 24. dodano je vremensko određenje dodjele Državne nagrade za volontiranje. Stavkom 5. propisana je nadležnost za donošenje Pravilnika i sadržaj Pravilnika.

Članak 20.

U članku 26. propisuju se oblici u kojima se sklapa ugovor o volontiranju.

Stavkom 2. uvedena je obveza organizatora volontiranja izdati pisanu potvrdu volonteru o sklopljenom usmenom ugovoru, samo ukoliko volonter to zatraži.

Stavak 3. je izbrisan radi uređenja novim stavkom 2. , dok stavak 2. postaje stavak 3., te se u istom briše odredba o obveznom pisanom obliku ugovora o volontiranju u slučaju kada ga sklapaju vjerska zajednica, javna ustanova, turistička zajednica i druga neprofitna pravna osoba, državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave obzirom da je radi smanjenja administriranja ocjenjeno da nije potrebno u svakom slučaju kada su navedeni subjekti organizatori volontiranja propisivati obvezu sklapanja ugovora u pisanom obliku.

Članak 21.

U članku 27. uređuju se bitni sastojci ugovora o volontiranju, odnosno radi uklanjanja administrativnih barijera smanjuje se broj bitnih sastojaka te je usklađena terminologija sukladno hrvatskoj politici za osobe s invaliditetom koja ne poznaje pojam „osobe s teškoćama u razvoju“ već isključivo termine „djeca s teškoćama u razvoju“ i „osobe s invaliditetom“ ovisno o dobnoj skupini na koju se određena aktivnost odnosi, a navedene kategorije već su obuhvaćene ovim člankom.

Članak 22.

U članku 28. dodaju se još dva načina prestanka ugovora o volontiranju.

Članak 23.

U članku 30., uvođenjem novih stavaka u Zakon se unose vrijednosti opisane u Europskoj Povelji o pravima volontera.

Modifikacijom postojećeg stavka 1. uvode se neka dodatna konkretna prava volontera među kojima i pravo na stjecanje, priznavanje i potvrdu o kompetencijama, vještinama i iskustvu stečenom volontiranjem.

Članak 24.

U članku 31. usklađuje se terminologija te se uvode nove obveze volontera sukladno europskim standardima.

Članak 25.

Dodaje se novi članak 31.a koji definira prava organizatora volontiranja sukladno europskim standardima.

Članak 26.

U članku 32. uvode se nove obveze organizatora volontiranja u skladu sa vrijednostima iskazanim u Europskoj povelji o pravima volontera, ali i potrebi da se ustanovi sustav priznavanja, vrjednovanja i potvrde vještina, kompetencija i iskustva stečenog volontiranjem.

Članak 27.

Usklađena je terminologija u članku 33. te je propisan naziv Pravilnika o sadržaju izvješća o obavljenim uslugama ili aktivnostima organizatora volontiranja.

Članak 28.

U stavku 5. članka 34. pobliže se uređuju uvjeti pod kojima se izdaje potvrda o volontiranju u inozemstvu.

Uvođenjem stavka 6. uređuje se obveza za izdavanje potvrde o kratkotrajnom volontiranju, samo na zahtjev volontera.

Članak 29.

Dodavanjem članka 34.a uređuje se dužnost izdavanja potvrde o kompetencijama stečenim volontiranjem, način donošenja sadržaja potvrde te kriterija za priznavanje kompetencija, vještina i iskustava stečenih volontiranjem.

Članak 30.

Izmjenom stavka 2. članka 35. redefinirane su odredbe o odgovornosti organizatora volontiranja za štetu koju prouzroči volonter, sukladno članku 1061. Zakona o obveznim odnosima .

Razina odgovornosti ugleda se na odgovornost propisanu za odgovornost poslodavaca za štete zaposlenika budući da bolje odgovara odnosu nego što je to objektivna odgovornost.

Članak 31.

Usklađuje se terminologija u članku 36.

Članak 32.

Izmjenom stavka 1. članka 37. pobliže se definira prekršaj koji se odnosi propuste pri izvješćivanju nadležnog tijela o obavljenim uslugama i aktivnostima iz članka 33. Zakona.

Uvodi se novi stavak 5. kojim se odbijanje izdavanja potvrde o kompetencijama stečenim kroz volontiranje definira kao prekršaj.

Članak 33.

Usklađuje se terminologija u članku 39.

Članak 34.

Uvodi se članak 40. kojim se propisuje nadležnost i rok za donošenje sadržaja potvrde o kompetencijama stečenim kroz volontiranje.

Članak 35.

Ovim člankom određuje se primjena odredaba Zakona o volonterstvu („Narodne novine“ br. 58/07) na ugovore o volontiranju sklopljene do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 36.

Određuje se stupanje na snagu Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnovni pojmovi vezani za volontiranje, temeljna načela volontiranja, uvjeti volontiranja, prava i dužnosti volontera te organizatora volontiranja, uvjeti sklapanja ugovora o volontiranju, donošenje Etičkog kodeksa volontera, izdavanje potvrde o volontiranju, državna nagrada za volontiranje te nadzor nad izvršenjem ovoga Zakona.

Članak 2.

(1) Volontiranje se prepoznaje i promiče kao aktivnost od interesa za Republiku Hrvatsku koja dovodi do poboljšanja kvalitete života, do aktivnog uključivanja osoba u društvena zbivanja te do razvoja humanijega i ravnopravnijega demokratskog društva.

(2) Ulogu i značaj volontiranja potrebno je prenijeti djeci i mladima kroz školovanje u odgojno-obrazovnim ustanovama Republike Hrvatske.

Članak 3.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, smatra dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, truda, znanja i vještina kojima se obavljaju usluge ili aktivnosti za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit, a obavljaju ih osobe na način predviđen ovim Zakonom, bez postojanja uvjeta isplate novčane nagrade ili potraživanja druge imovinske koristi za obavljeno volontiranje, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na obavljanje usluga ili aktivnosti čije je obavljanje organizirano na način uređen ovim Zakonom.

(3) Dugotrajno volontiranje je ono koje volonterka i/ili volonter obavljaju najmanje 20 sati tjedno, najmanje tri mjeseca bez prekida.

Članak 5.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra:

- dobrovoljno obavljanje usluga ili aktivnosti koje su u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske, drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama,
- obavljanje usluga ili aktivnosti za koje postoji uvjet isplate ili potraživanja novčane nagrade odnosno druge imovinske koristi, a koje se obavljaju bez zasnivanja radnog odnosa uređenoga Zakonom o radu,
- obavljanje poslova koji, s obzirom na narav i vrstu rada te ovlasti poslodavca, imaju obilježja poslova za koje se osniva radni odnos sukladno Zakonu o radu,
- stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa (volonterski rad) uređeno Zakonom o radu ili drugim propisima,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna ugovorna strana obvezna pružiti drugoj ugovornoj strani na temelju ugovora, osim ugovora o volontiranju,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna osoba obvezna pružiti drugoj osobi na temelju zakona ili drugih propisa,
- izvršavanje posebnih obveza sukladno sudskim odlukama i presudama,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje su uobičajene u obiteljskim, prijateljskim ili susjedskim odnosima.

(2) Obavljanje usluga ili aktivnosti koje se ovim Zakonom smatraju volontiranjem ne uključuje besplatno i nepovratno davanje imovine, novca ili besplatno davanje na uporabu pokretnina i nekretnina.

Članak 6.

(1) Volonterka ili volonter je, sukladno odredbama ovoga Zakona, poslovno sposobna osoba koja volontira u Republici Hrvatskoj, odnosno koja volontira u inozemstvu, sukladno važećim nacionalnim i međunarodnim propisima, ukoliko nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

(2) Maloljetna volonterka ili volonter je osoba mlađa od 18 godina koja volontira u Republici Hrvatskoj, sukladno članku 12. ovoga Zakona.

Članak 7.

(1) Volontiranje organizira organizator volontiranja.

(2) Organizator volontiranja može biti svaka pravna osoba registrirana sukladno Zakonu o udrugama, Zakonu o zakladama i fondacijama i Zakonu o radu.

(3) Organizator volontiranja može biti i vjerska zajednica, javna ustanova, turistička zajednica i druga neprofitna pravna osoba koja organizira volontiranje sukladno odredbama ovoga Zakona.

(4) Državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu biti organizatori volontiranja sukladno odredbama ovoga Zakona, drugim propisima i preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

Članak 9.

(1) Organizator volontiranja dužan je postupati prema volonterima u skladu s načelom jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike ako drukčije ne proizlazi iz prirode volonterske aktivnosti, mogućnosti same volonterke ili volontera ili ako nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

(2) Organizator volontiranja i volonterka ili volonter dužni su postupati prema fizičkim osobama korisnicima volontiranja prema načelu jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, tjelesne ili duševne poteškoće ili oboljenja i druge osobne karakteristike.

Članak 10.

(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pozornost izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja.

(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti zabranjeno je:

- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja ili obveznog liječenja od ovisnosti ili zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja,
- osobama pravomoćno osuđenima za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, protiv braka, obitelji i mladeži te osobama prema kojima je izrečena prekršajno pravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

Članak 11.

(1) Zabranjeno je volontiranje kojim se zamjenjuje rad koji obavljaju radnici zaposleni u skladu sa Zakonom o radu kao i volontiranje koje zamjenjuje poslove koje obavljaju izvršitelji poslova na temelju ugovora o djelu.

(2) Zabranjeno je volontiranje u trajanju duljem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od šest mjeseci bez prekida od najmanje šest mjeseci.

(3) Zabranjeno je volontere iskorištavati i zloupotrebjavati u svrhu stjecanja ili povećanja profita.

Članak 12.

(1) Maloljetna osoba s navršenih 15 godina i starija maloljetna osoba može sklopiti ugovor o volontiranju i volontirati samo uz pisanu suglasnost zakonske zastupnice ili zastupnika.

(2) Maloljetni volonteri smiju volontirati isključivo na aktivnostima primjerenima njihovoj dobi, tjelesnom, psihičkom i moralnom stupnju razvoja i vještinama koje ne predstavljaju rizik za njihovo zdravlje, razvoj i uspjeh u izvršavanju školskih obveza.

(3) Volontiranje maloljetnih volontera obavlja se uz obvezni nadzor i podršku organizatora volontiranja, korisnika volontiranja, zakonskih zastupnika maloljetnih volontera te drugih odraslih osoba.

(4) Organizator volontiranja mora osobitu pozornost posvetiti zaštiti dobrobiti, zdravlja i ćudoređa maloljetnih volontera.

(5) Maloljetni volonteri ne smiju biti izloženi:

- volontiranju izvan granica Republike Hrvatske bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika te bez pratnje zakonske zastupnice ili zastupnika ili organizatora volontiranja,
- dugotrajnom volontiranju,
- volontiranju povezanom s teškim tjelesnim naporom ili rizicima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti njihov život, zdravlje, ćudoređe, razvoj ili izvršavanje školskih obveza.

(6) Maloljetni volonteri imaju sva prava volontera određena ovim Zakonom.

Članak 13.

(1) Maloljetna osoba mlađa od 15 godina života može biti uključena u obavljanje odgojno obrazovnih volonterskih aktivnosti kao aktivnosti usmjerenih općem dobru i odgoju za volontiranje, i to samo u svrhu odgoja i obrazovanja na način koji pridonosi njezinu razvoju i socijalizaciji, uz uvjet da je organizator volontiranja odgojno-obrazovna ustanova, ustanova socijalne skrbi ili druga pravna osoba koja organizira volontiranje u odgojne i obrazovne svrhe uz suglasnost nadležnih tijela državne uprave, odgojno-obrazovnih ustanova ili ustanova socijalne skrbi.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka organizator volontiranja obvezno pribavlja pisanu suglasnost zakonskog zastupnika ili zastupnice maloljetne volonterke ili volontera.

(3) Osobi iz stavka 1. ovoga članka zabranjeno je obavljati volonterske aktivnosti u razdoblju između 20 sati i 6 sati radnim danom u kojemu ima školske obveze te između 23 sata i 6 sati vikendom ili praznicima.

(4) Osoba iz stavka 1. ovoga članka može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika.

Načelo zaštite osoba djelomično i potpuno lišenih poslovne sposobnosti

Članak 14.

(1) Osoba djelomično lišena poslovne sposobnosti može volontirati u dijelu preostale poslovne sposobnosti, ako posjeduje potpunu ili preostalu radnu sposobnost, uz pisanu suglasnost skrbnika i nadležnog centra za socijalnu skrb.

(2) Zabranjeno je volontiranje osobi potpuno lišenoj poslovne sposobnosti.

Članak 15.

(1) Volonterka ili volonter ne može volontiranje uvjetovati ispunjenjem neke činidbe (davanja, činjenja, propuštanja ili trpljenja) ili stjecanjem imovine, novčane nagrade ili koristi.

(2) Novčanom nagradom ili imovinskom koristi za volontere ne smatraju se sljedeće novčane naknade troškova volontiranja:

- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za plaćanje radne odjeće, opreme i predmeta za zaštitu potrebnih za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova putovanja, smještaja i prehrane koji nastanu u vezi s volontiranjem,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova prehrane, zbrinjavanja i obuke životinje u vlasništvu volontera koja sudjeluje u aktivnostima volontiranja,
- novčane naknade isplaćene u svrhu plaćanja medicinskih usluga i cjepiva primljenih u svrhu obavljanja volontiranja,
- novčane naknade isplaćene za troškove edukacije izvan školskog sustava potrebne za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova koji nastanu u vezi s izvršavanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- novčane naknade isplaćene za premije osiguranja volonterke ili volontera za slučaj smrti, tjelesne ozljede ili profesionalne bolesti tijekom volontiranja, odnosno novčane naknade u svrhu osiguranja odgovornosti za štetu nastalu kod organizatora volontiranja ili treće osobe,
- džeparac za putovanja isplaćen volonterima, uz uvjet da iznos džeparca ne premašuje iznos dnevnica propisanih za državne službenike,
- novčana sredstva isplaćena u svrhu naknade troškova pribavljanja dokumenata ili plaćanja pristojbi nužnih za omogućavanje volontiranja,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za druge troškove koji nastanu u vezi s obavljanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- isplaćeni novčani iznosi dobitnicima Državne nagrade za volontiranje.

Članak 18.

(1) Tijelo nadležno za provedbu ovoga Zakona je središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu međugeneracijska solidarnost (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) Ministarstvo obavlja sljedeće poslove:

- osigurava provedbu ovoga Zakona i drugih propisa koji proistječu iz ovoga Zakona,
- prati stanje u području volonterstva te predlaže poduzimanje odgovarajućih mjera,
- prikuplja podatke o broju organizatora volontiranja, broju volontera u Republici Hrvatskoj i broju državljana Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu, kao i druge podatke na temelju godišnjih izvješća organizatora volontiranja,
- saziva prvu sjednicu Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva,
- poduzima druge mjere i poslove radi razvoja volonterstva i provedbe ovoga Zakona.

Članak 20.

U ostvarivanju svojih zadaća Odbor neposredno surađuje s: Uredom za udruge, Savjetom za razvoj civilnog društva, Nacionalnom zakladom za razvoj civilnog društva i drugim tijelima Vlade Republike Hrvatske, središnjim tijelima državne uprave, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i organizacijama civilnog društva.

Članak 21.

(1) Odbor ima 19 članova.

(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje članove Odbora, i to:

- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ministarstva,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za udruge,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za ljudska prava,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu obrazovanje,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu socijalna skrb,
- sedam predstavnica ili predstavnika organizacija civilnog društva koje su organizatori volontiranja,
- šest nezavisnih stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom i to: tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog organizacija civilnog društva i tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

4. ETIČKI KODEKS VOLONTERA

Članak 23.

(1) Odbor određuje način i postupak donošenja te donosi Etički kodeks volontera (u daljnjem tekstu: Kodeks).

(2) Postupak donošenja Kodeksa je javan.

(3) Javnost postupka donošenja Kodeksa osigurava se uključivanjem svih zainteresiranih subjekata u javnu raspravu tijekom postupka donošenja Kodeksa.

(4) Kodeks propisuje pravila ponašanja volontera, organizatora volontiranja i korisnika volontiranja sukladno načelima volontiranja iz ovoga Zakona.

(5) Kodeks se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(6) Svaki organizator volontiranja može donijeti vlastita etička načela koja proizlaze iz njegove djelatnosti, a koja nisu u suprotnosti s Kodeksom, temeljnim načelima volontiranja iz ovoga Zakona, te domaćim i međunarodnim propisima koji uređuju volontiranje.

Članak 24.

- (1) Državna nagrada za volontiranje (u daljnjem tekstu: nagrada) najviše je priznanje što ga Republika Hrvatska dodjeljuje za volontiranje, doprinos promicanju volonterstva i druge volonterske aktivnosti.
- (2) Nagrada se dodjeljuje volonterima i organizatorima volontiranja kao godišnja nagrada.
- (3) O dodjeli nagrada iz stavka 1. ovoga članka odlučuje Odbor.
- (4) Sredstva za dodjeljivanje nagrade i materijalne troškove svake se godine osiguravaju u proračunu Republike Hrvatske i vode se na računu Ministarstva.
- (5) Ministrica ili ministar nadležan za poslove međugeneracijske solidarnosti Pravilnikom o Državnoj nagradi za volontiranje pobliže propisuje kriterije, postupak za dodjelu nagrade, visinu novčane nagrade, izgled medalje i povelje te druga pitanja važna za dodjelu nagrade.

Članak 26.

- (1) Ugovor o volontiranju zaključuje se usmeno ili u pisanom obliku.
- (2) Zaključivanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku obvezno je u slučajevima:
 - volontiranja povezanog s povećanim rizicima za život i zdravlje volontera,
 - volontiranja stranih državljana u Republici Hrvatskoj,
 - volontiranja državljana Republike Hrvatske u inozemstvu, a koje organiziraju ili suorganiziraju organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
 - dugotrajnog volontiranja,
 - kad su organizatori volontiranja tijela iz članka 7. stavka 3. i 4. ovoga Zakona,
 - volontiranja s djecom, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti,
 - kad volonterka ili volonter to zahtijeva,
 - u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.
- (3) Pri zaključivanju ugovora o volontiranju u usmenom obliku organizator volontiranja je obvezan izdati pisanu potvrdu.

Članak 27.

- (1) Bitni sastojci ugovora o volontiranju su podaci o:
 - ugovornim stranama te njihovu prebivalištu, odnosno sjedištu,
 - mjestu volontiranja i vremenu trajanja volontiranja,
 - volonterskim aktivnostima ili uslugama koje će obavljati,
 - specifičnim pravima i obvezama volontera,
 - edukaciji za volontiranje,
 - osobnoj sigurnosti tijekom volontiranja pri dolasku na mjesto volontiranja i povratku s mjesta volontiranja, kao i za vrijeme edukacije u skladu s odredbama ovoga Zakona,
 - troškovima vezanima za volontiranje i načinu njihove naknade,
 - načinu osiguravanja ugovorenih prava volontera,
 - obliku prestanka ugovora o volontiranju.
- (2) Bitan sastojak ugovora o volontiranju je izjava s propisno ovjerenim potpisom volonterke ili volontera da ne postoje okolnosti koje nju ili njega onemogućuju ili bitno ometaju u obavljanju aktivnosti iz ugovora o volontiranju ili koje ugrožavaju život i zdravlje osoba s kojima tijekom volontiranja dolaze u kontakt.
- (3) Bitan sastojak ugovora o volontiranju kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, osobama s teškoćama u razvoju, starim i nemoćnim osobama, bolesnim

osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti je izvadak iz kaznene evidencije za volonterku ili volontera i drugi dokazi da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona, a iste će organizator volontiranja pribaviti po službenoj dužnosti.

(4) Ugovor o volontiranju može sadržavati i druge sastojke bitne za pojedini specifični oblik volontiranja u određenom vremenskom razdoblju ili na određenom mjestu.

Članak 28.

Ugovor o volontiranju prestaje:

- danom pravomoćnosti odluke o lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera u slučaju kad su u cijelosti lišeni poslovne sposobnosti,
- danom pravomoćnosti odluke o djelomičnom lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera koji su djelomice lišeni poslovne sposobnosti kad volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti volontera ili volonterke ili u slučaju kad zakonska zastupnica ili zastupnik i centar za socijalnu skrb ne daju pisanu suglasnost za nastavak volontiranja,
- smrću volonterke ili volontera,
- kad organizator volontiranja prestane djelovati bez pravnog slijednika,
- istekom roka na koji je ugovor sklopljen ili ispunjenjem ugovornih uvjeta,
- sporazumnim raskidom,
- iz drugih razloga određenima ugovorom o volontiranju,
- u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

Članak 30.

(1) Volonterka ili volonter ima pravo:

- na pisanu potvrdu o volontiranju,
- na sklapanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku, ako to zatraži,
- na upoznavanje s Kodeksom i etičkim normama bitnima za pojedini oblik volontiranja,
- na prikladnu edukaciju s ciljem poboljšanja kvalitete obavljenih aktivnosti i pruženih usluga, a osobito ako to zahtijeva narav volonterskih aktivnosti i usluga koje se pružaju,
- na stručnu pomoć i podršku tijekom volontiranja,
- na upoznavanje s uvjetima volontiranja, aktivnostima koje će obavljati, uslugama koje će pružati i pravima koja im pripadaju na temelju ovoga Zakona i drugih propisa kao i općih akata organizatora volontiranja, a u slučaju sklapanja usmenog ugovora o tome daje izjavu u pisanom obliku,
- na naknadu ugovorenih troškova nastalih u vezi s volontiranjem,
- na primjerene i sigurne uvjete rada u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja,
- na zaštitnu opremu u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja i usluga koje pruža,
- upoznati se s opasnostima vezanima uz specifični oblik volontiranja koje obavlja,
- na dnevni odmor u ugovorenom trajanju,
- na zaštitu privatnosti i osobnih podataka,
- sudjelovati u odlučivanju o pitanjima u vezi s volontiranjem sukladno mogućnostima organizatora volontiranja i obliku volontiranja.

(2) Opravdana odsutnost s volontiranja ne može biti razlog za gubitak bilo kojeg prava volontera ili volonterke.

(3) Posebna prava volontera, koja nisu određena ovim Zakonom, mogu se odrediti ugovorom o volontiranju.

Članak 31.

(1) Volonterka ili volonter su obvezni:

- volontirati u skladu sa stručnim propisima i etičkim pravilima, te po primljenim uputama organizatora volontiranja,
- čuvati službenu tajnu i povjerljive i osobne podatke o organizatoru ili korisniku volontiranja,
- odbiti volontiranje koje je suprotno propisima.

(2) Volonterka ili volonter su obvezni izvršavati upute organizatora volontiranja, osim uputa u vezi s volontiranjem koje su:

- opasne za život i zdravlje volontera ili drugih osoba,
- volonterki ili volonteru moralno neprihvatljive,
- u suprotnosti s ugovorom o volontiranju.

(3) Ako izvršavanje upute može uzrokovati štetu volonterki ili volonteru, korisnicima volontiranja ili trećim osobama, volonterka ili volonter su dužni na to upozoriti organizatora volontiranja.

(4) Volonterka ili volonter ne odgovaraju za prouzrokovanu štetu, ako su prethodno upozorili organizatora volontiranja na moguću opasnost.

Članak 32.

(1) Organizator volontiranja je obvezan:

- poštovati prava volontera,
- izvršiti obveze prema volonterima,
- osigurati uvjete za poštovanje prava volontera,
- izdati volonterki ili volonteru pisanu potvrdu o volontiranju te u nju upisati podatke propisane ovim Zakonom,
- osigurati materijale i sredstva za obavljanje volonterskih aktivnosti,
- osigurati isplatu ugovorenih troškova volonterki ili volonteru,
- osigurati volonterki ili volonteru tajnost osobnih podataka i zaštitu privatnosti,
- osigurati druge uvjete i poštivati prava propisana ovim Zakonom.

(2) Organizator volontiranja je obvezan volonterku ili volontera osigurati od profesionalne bolesti i posljedica nesreće na poslu u slučaju:

- volontiranja u uvjetima opasnim za život i zdravlje volonterke ili volontera;
- kad je tako ugovoreno.

Članak 33.

(1) Organizator volontiranja je dužan izvijestiti Ministarstvo o obavljenim uslugama ili aktivnostima iz članka 3. ovoga Zakona.

(2) Sadržaj izvješća iz stavka 1. ovoga članka, rokove za dostavljanje izvješća i druge podatke bitne za izvješće, propisat će pravilnikom ministrica ili ministar Ministarstva.

Članak 34.

(1) Potvrda o volontiranju sadrži: osobne podatke o volonterki ili volonteru, podatke o vremenu volontiranja, edukaciji, kratak opis volonterskih aktivnosti, te ostale specifičnosti pojedinog oblika volontiranja.

(2) Potvrda o volontiranju, osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, sadrži i potpis volonterke ili volontera, potpis osobe ovlaštene za zastupanje organizatora volontiranja te pečat organizatora volontiranja kojima se jamči točnost navedenih podataka.

(3) Potvrda o volontiranju koja sadrži podatke i druge sastavne dijelove iz stavka 1. i 2. ovoga članka je dokaz ugovornog odnosa, bez obzira na oblik u kojemu je ugovor o volontiranju sklopljen.

(4) Organizator volontiranja može izdavati iskaznice, knjižice i druge dokumente radi dokazivanja volonterskog statusa, a oni se mogu smatrati potvrdom o volontiranju ako sadrže podatke i elemente iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Državljanima Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužni su izdati potvrdu o volontiranju.

Članak 35.

(1) Volonterka ili volonter koji za vrijeme volontiranja namjerno ili zbog krajnje nepažnje uzrokuju štetu korisnicima volontiranja, organizatoru volontiranja ili trećim osobama dužni su štetu naknaditi sukladno općim propisima obveznog prava.

(2) Organizator volontiranja za štetu koju volonterka ili volonter prouzroče korisnicima volontiranja ili trećim osobama za vrijeme volontiranja odgovara po načelu objektivne odgovornosti, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju njegovu odgovornost.

(3) Organizator volontiranja koji je nadoknadio štetu korisnici ili korisniku volontiranja ili trećoj osobi ima pravo tražiti obeštećenje od volonterke i/ili volontera, ako se dokaže da su volonterka ili volonter štetu prouzročili namjerno ili iz krajnje nepažnje.

8. NADZOR

Članak 36.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnim aktima, uvjetima i načinom rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode inspekcije središnjih tijela državne uprave, svaka u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

9. KAZNENE ODREDBE

Članak 37.

(1) Prekršajnom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj organizator volontiranja koji:

- ne izvrši obveze iz ugovora o volontiranju ili ne sklopi ugovor o volontiranju na način određen ovim Zakonom,
- ne izvrši obveze iz članka 32. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
- ne izvrši obveze iz članka 33. ovoga Zakona ni nakon pisanog zahtjeva Ministarstva,
- odbije upisati podatke koje je obvezan upisati u potvrdu o volontiranju iz članka 34. ovoga Zakona,
- u potvrdu o volontiranju upiše neistinite podatke.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba organizatora volontiranja.

(3) Ako su prekršaji iz stavka 1. i 2. ovoga članka učinjeni prema maloljetnicima ili osobama potpuno ili djelomice lišenim poslovne sposobnosti iznos novčane kazne se udvostručuje.

(4) Prekršajnom kaznom od 20.000,00 do 200.000,00 kuna te oduzimanjem ostvarenog profita kaznit će se pravna osoba koja postupa protivno članku 11. ovoga Zakona.

(5) Prekršajnom kaznom od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja koji postupi protivno člancima 12., 13. i 14. ovoga Zakona.

Članak 39.

- (1) Članovi Odbora iz članka 21. ovoga Zakona imenuju se u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Ministarstvo saziva Odbor na prvu sjednicu u roku od trideset dana od dana imenovanja članova Odbora.
- (3) Odluka iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (4) Odbor na prvoj sjednici donosi Poslovnik o radu.
- (5) Pravilnik iz članka 33. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (6) Kodeks iz članka 23. ovoga Zakona donosi se u roku od tri mjeseca od dana imenovanja članova Odbora.